

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 311/2015-11

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 6. mája 2015 v senáte zloženom z predsedu Sergeja Kohuta, zo sudkyne Ľudmily Gajdošíkovej a sudcu Lajosa Mészáros (sudca spravodajca) predbežne prerokoval sťažnosti obchodnej spoločnosti POHOTOVOSTĚ, s. r. o., Pribinova 25, Bratislava, zastúpenej advokátom doc. JUDr. Branislavom Fridrichom, PhD., Advokátska kancelária Fridrich Paľko, s. r. o., Grösslingová 4, Bratislava, vedené pod sp. zn. Rvp 3686/2014 – sp. zn. Rvp 3736/2014 vo veci namietaného porušenia jej základných práv zaručených v čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva zaručeného v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uzneseniami Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 14 NcC 59/2013 zo 17. decembra 2013 (Rvp 3686/2014), sp. zn. 12 NcC 71/2013 z 10. decembra 2013 (Rvp 3687/2014), sp. zn. 17 NcC 57/2013 zo 16. januára 2014 (Rvp 3688/2014), sp. zn. 15 NcC 116/2013 z 13. decembra 2013 (Rvp 3689/2014), sp. zn. 14 NcC 57/2013 z 5. decembra 2013 (Rvp 3690/2014), sp. zn. 12 NcC 89/2013 z 5. decembra 2013 (Rvp 3691/2014), sp. zn. 15 NcC 113/2013 z 3. decembra 2013 (Rvp 3692/2014), sp. zn. 15 NcC 125/2013 z 15. januára 2014 (Rvp 3693/2014), sp. zn. 12 NcC 79/2013 z 5. decembra 2013 (Rvp 3694/2014), sp. zn. 16 NcC 63/2013 zo 17. decembra 2013 (Rvp 3695/2014), sp. zn. 17 NcC 38/2013 z 24. októbra 2013 (Rvp 3696/2014), sp. zn. 15 NcC 101/2013 z 10. decembra 2013 (Rvp 3697/2014), sp. zn. 12 NcC 82/2013 zo 4. decembra 2013 (Rvp 3698/2014), sp. zn. 15 NcC 75/2013 zo 17. decembra 2013 (Rvp 3699/2014), sp. zn. 15 NcC 110/2013 zo 17. decembra 2013 (Rvp 3700/2014), sp. zn. 12 NcC 95/2013 z 5. decembra 2013 (Rvp 3701/2014), sp. zn.

16 NcC 86/2013 zo 4. decembra 2013 (Rvp 3702/2014), sp. zn. 17 NcC 61/2013 z 3. decembra 2013 (Rvp 3703/2014), sp. zn. 12 NcC 70/2013 z 13. decembra 2013 (Rvp 3704/2014), sp. zn. 12 NcC 48/2013 z 5. decembra 2013 (Rvp 3705/2014), sp. zn. 12 NcC 88/2013 zo 17. decembra 2013 (Rvp 3706/2014), sp. zn. 16 NcC 97/2013 zo 17. decembra 2013 (Rvp 3707/2014), sp. zn. 12 NcC 83/2013 zo 17. decembra 2013 (Rvp 3708/2014), sp. zn. 15 NcC 107/2013 zo 17. decembra 2013 (Rvp 3709/2014), sp. zn. 16 NcC 105/2013 z 19. decembra 2013 (Rvp 3710/2014), sp. zn. 15 NcC 105/2013 z 13. decembra 2013 (Rvp 3711/2014), sp. zn. 12 NcC 62/2013 z 3. decembra 2013 (Rvp 3712/2014), sp. zn. 16 NcC 112/2013 z 5. decembra 2013 (Rvp 3713/2014), sp. zn. 16 NcC 91/2013 zo 17. decembra 2013 (Rvp 3714/2014), sp. zn. 16 NcC 70/2013 z 21. januára 2014 (Rvp 3715/2014), sp. zn. 12 NcC 59/2013 z 30. decembra 2013 (Rvp 3716/2014), sp. zn. 12 NcC 87/2013 z 30. decembra 2013 (Rvp 3717/2014), sp. zn. 15 NcC 82/2013 z 30. decembra 2013 (Rvp 3718/2014), sp. zn. 15 NcC 98/2013 z 30. decembra 2013 (Rvp 3719/2014), sp. zn. 15 NcC 94/2013 z 30. decembra 2013 (Rvp 3720/2014), sp. zn. 15 NcC 68/2013 z 30. decembra 2013 (Rvp 3721/2014), sp. zn. 16 NcC 75/2013 z 21. januára 2014 (Rvp 3722/2014), sp. zn. 16 NcC 66/2013 z 30. decembra 2013 (Rvp 3723/2014), sp. zn. 12 NcC 91/2013 z 30. decembra 2013 (Rvp 3724/2014), sp. zn. 16 NcC 69/2013 z 30. decembra 2013 (Rvp 3725/2014), sp. zn. 16 NcC 49/2013 zo 17. októbra 2013 (Rvp 3726/2014), sp. zn. 17 NcC 44/2013 z 21. novembra 2013 (Rvp 3727/2014), sp. zn. 16 NcC 88/2013 z 21. januára 2014 (Rvp 3728/2014), sp. zn. 15 NcC 112/2013 z 30. decembra 2013 (Rvp 3729/2014), sp. zn. 17 NcC 54/2013 z 20. januára 2014 (Rvp 3730/2014), sp. zn. 16 NcC 109/2013 z 30. decembra 2013 (Rvp 3731/2014), sp. zn. 16 NcC 55/2013 z 30. decembra 2013 (Rvp 3732/2014), sp. zn. 16 NcC 76/2013 z 30. decembra 2013 (Rvp 3733/2014), sp. zn. 16 NcC 114/2013 z 30. decembra 2013 (Rvp 3734/2014), sp. zn. 12 NcC 92/2013 zo 17. decembra 2013 (Rvp 3735/2014) a sp. zn. 15 NcC 128/2013 z 20. januára 2014 (Rvp 3736/2014) a takto

rozhodol:

1. Sťažnosti obchodnej spoločnosti POHOTOVOSTĚ, s. r. o., vedené pod sp. zn. Rvp 3686/2014 – sp. zn. Rvp 3736/2014 s p á j a na spoločné konanie, ktoré bude ďalej vedené pod sp. zn. Rvp 3686/2014.

2. Sťažnosti obchodnej spoločnosti POHOTOVOSTĚ, s. r. o., o d m i e t a pre nedostatok právomoci Ústavného súdu Slovenskej republiky na ich prerokovanie.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) boli 3. apríla 2014 doručené sťažnosti obchodnej spoločnosti POHOTOVOSTĚ, s. r. o., Pribinova 25, Bratislava (ďalej len „sťažovateľka“), vedené pod sp. zn. Rvp 3686/2014 – sp. zn. Rvp 3736/2014 vo veci namietaného porušenia jej základných práv zaručených v čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva zaručeného v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) uzneseniami Krajského súdu v Banskej Bystrici (ďalej len „krajský súd“) uvedenými v záhlaví rozhodnutia (týkajúcimi sa námietok zaujatosti sudcov Okresného súdu Revúca – ďalej len „okresný súd“) a im predchádzajúcim postupom.

Sťažnosti sťažovateľky sú obdobné, resp. totožné, čo sa týka skutkového a právneho stavu a samotnej argumentácie sťažovateľky, so stovkami (resp. tisíckami) sťažností, ktoré sťažovateľka podala a ústavný súd o nich už rozhodol. Smerom k obsahu sťažností a sťažovateľkinej argumentácie ústavný súd odkazuje na svoje predošlé rozhodnutia v jej veciach, napríklad na rozhodnutia sp. zn. I. ÚS 92/2013 z 13. februára 2013, sp. zn. I. ÚS 293/2013 z 29. mája 2013, sp. zn. II. ÚS 447/2013 z 12. septembra 2013, sp. zn. II. ÚS 460/2013 z 26. septembra 2013, sp. zn. III. ÚS 301/2013 z 2. júla 2013 a sp. zn. IV. ÚS 483/2013 z 15. augusta 2013.

Sťažovateľka reagovala aj na uznesenie ústavného súdu sp. zn. I. ÚS 89/2013 zo 6. februára 2013, ktorým boli jej obsahovo obdobné sťažnosti odmietnuté z dôvodu nedostatku právomoci ústavného súdu na ich prerokovanie a rozhodnutie. V tejto súvislosti sťažovateľka poukázala na konania ústavného súdu vo veciach vedených pod sp. zn. I. ÚS 265/05, sp. zn. III. ÚS 24/05 a sp. zn. III. ÚS 74/2011, v ktorých tento preskúmaval rozhodnutia súdov o zaujatosti sudcov. Ústavný súd však uvedenú rozhodovaciu prax podľa sťažovateľky bez akéhokoľvek zdôvodnenia porušil práve a len v jej prípade. Sťažovateľka taktiež poukázala na odôvodnenie publikovaného uznesenia (40/1998 ZSP) Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3 Cdo 20/97.

Sťažovateľka taktiež navrhuje, aby ústavný súd podľa § 52 ods. 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) *„vydal dočasné opatrenie, ktorým rozhodne o odklade vykonateľnosti napadnutého uznesenia...“*.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže

ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Podľa § 31a zákona o ústavnom súde ak tento zákon neustanovuje inak a povaha veci to nevyklučuje, použijú sa na konanie pred ústavným súdom primerane ustanovenia zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „OSP“).

V zmysle § 112 ods. 1 OSP v záujme hospodárnosti konania môže súd spojiť na spoločné konanie veci, ktoré sa uňho začali a skutkovo spolu súvisia alebo sa týkajú tých istých účastníkov.

Zákon o ústavnom súde nemá osobitné ustanovenie o spojení vecí, avšak v súlade s citovaným § 31a zákona o ústavnom súde možno v konaní o sťažnosti podľa čl. 127 ústavy použiť na prípadné spojenie vecí primerane § 112 ods. 1 OSP. S prihliadnutím na obsah sťažností uvedených vo výrokovej časti tohto uznesenia a z tohto obsahu vyplývajúcu právnu a skutkovú súvislosť týchto sťažností, a taktiež prihliadajúc na totožnosť v osobe sťažovateľky a krajského súdu, proti ktorému tieto sťažnosti smerujú, rozhodol ústavný súd, uplatniac citované právne normy, tak, ako to je uvedené v bode I výroku tohto uznesenia.

III.

Ústavný súd po preskúmaní predmetu sťažností vedených pod sp. zn. Rvp 3686/2014 – sp. zn. Rvp 3736/2014, týkajúcich sa v záhlaví tohto rozhodnutia citovaných rozhodnutí krajského súdu a v kontexte svojich zistení dospel k záveru, že použitá argumentácia sťažovateľky v podaných sťažnostiach je totožná s jej právnou argumentáciou, ktorú použila v stovkách predošlých sťažností, ktorými sa ústavný súd už zaoberal v uplynulom období a v ktorých atakovala právne závery všeobecných súdov rozhodujúcich o námietkach zaujatosti vznesených sťažovateľkou v prvostupňových konaniach vedených pred okresnými súdmi, v ktorých si uplatnila svoje žalobné nároky podľa zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení neskorších predpisov.

V tejto veci ústavný súd nadväzuje na svoje predchádzajúce právne názory obsiahnuté v celom rade uznesení, ktorými rozhodol o skutkovo rovnakých veciach sťažovateľky, a keďže nezistil dôvod na to, aby sa od týchto rozhodnutí odchyľil, dospel k rovnakému záveru, že sťažnosti sťažovateľky treba odmietnuť pre nedostatok právomoci ústavného súdu na ich prerokovanie podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde, keďže v ďalšom konaní v merite veci pred všeobecnými súdmi sa môže sťažovateľka domáhať ochrany svojich práv podaním odvolania proti rozhodnutiam prvostupňového súdu, prípadne aj dovolania proti rozhodnutiam odvolacieho súdu.

Vzhľadom na uvedené, zohľadňujúc požiadavku princípu právnej istoty, aby sa na určitú právne relevantnú otázku pri jej opakovaní v rovnakých podmienkach dala vždy rovnaká odpoveď, sa preto ústavný súd plne stotožňuje s dôvodmi svojich predchádzajúcich rozhodnutí (napr. sp. zn. I. ÚS 92/2013 z 13. februára 2013, sp. zn. I. ÚS 293/2013 z 29. mája 2013, sp. zn. II. ÚS 447/2013 z 12. septembra 2013, sp. zn. II. ÚS 460/2013 z 26. septembra 2013, sp. zn. III. ÚS 301/2013 z 2. júla 2013 či *mutatis mutandis* sp. zn. IV. ÚS 483/2013 z 15. augusta 2013), ktoré skončili odmietnutím rovnakých, resp. podobných sťažností sťažovateľky z dôvodov tam uvedených. Ústavný súd v takýchto a obdobných prípadoch nemá dôvod meniť svoje už ustálené právne názory, a preto v podrobnostiach odkazuje na už citované svoje skoršie rozhodnutia.

Keďže sťažnosti boli odmietnuté ako celok, ústavný súd o ďalších návrhoch sťažovateľky v nich uplatnených nerozhodoval.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 6. mája 2015